

ใบความรู้ที่ ๑๐ เรื่อง การอ่านวรรณกรรม

หน่วยเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง สื่อสารคล่องต้องรู้วิธี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง วรรณกรรมดีมีสาระ

รายวิชา พื้นฐานภาษาไทย รหัส ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ความหมายของวรรณกรรม

วรรณกรรม ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ความหมายไว้ว่า

น. งานหนังสือ, งานประพันธ์, บทประพันธ์ทุกชนิดทั้งที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง, เช่น วรรณกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ วรรณกรรมของเสฐียรโกเศศ วรรณกรรมฝรั่งเศส วรรณกรรมประเภทสื่อสารมวลชน

พระยาอนุมาราชชน ให้ความหมายไว้ว่า การกระทำหนังสือหรือหนังสือที่แต่งขึ้นทั่วไปโดยมิได้จำกัดว่าเป็นหนังสือพวกใดพวกหนึ่ง โดยเฉพาะส่วนจะมีคุณค่ามากน้อยเพียงใดนั้นเป็นเรื่องหนึ่งต่างหาก

สรุปความหมายของ “วรรณกรรม” แบบเข้าใจอย่างง่ายได้ว่า วรรณกรรม หมายถึง งานเขียนทั่วไปที่แต่งขึ้นตามความรู้ ความคิด ความคิดเห็น หรือตามจินตนาการ เช่น หนังสือ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ นวนิยาย เรื่องสั้น เทคนา คำสอน รวมถึงวรรณคดีด้วย

ประเภทของวรรณกรรม

วรรณกรรมแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. **วรรณกรรมสารคดี** หมายถึง หนังสือที่แต่งขึ้นเพื่อมุ่งความรู้ ความคิด ประสบการณ์แก่ผู้อ่านซึ่งอาจใช้รูปแบบร้อยแก้ว หรือร้อยกรองก็ได้ เช่น หนังสือวิชาการ ตำราเรียน ตำราอาหาร บทความ ฯลฯ

๒. **วรรณกรรมบันเทิงคดี** หมายถึง วรรณกรรมที่แต่งขึ้นเพื่อมุ่งให้ความเพลิดเพลิน สนุกสนานบันเทิงแก่ผู้อ่าน จึงมักเป็นเรื่องที่มีเหตุการณ์และตัวละคร เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน บทเพลงต่าง ๆ ฯลฯ

ชนิดของวรรณกรรมไทย

ชนิดของวรรณกรรมไทย แบ่งเป็น ๒ ชนิด คือ

๑. **วรรณกรรมร้อยกรอง** คือ ลักษณะงานเขียนที่ใช้ภาษาเขียนที่สละสลวย คล้องจองกัน มีสัมผัสบังคับตามฉันทลักษณ์ เช่น พระอภัยมณี ขุนช้างขุนแผน สังข์ทอง นิราศ รามเกียรติ์ ฯลฯ โดยจะใช้คำประพันธ์ประเภทโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย ประเภทต่าง ๆ ในการแต่ง

๒. **วรรณกรรมร้อยแก้ว** คือ งานเขียนแบบความเรียง หรือ เรียงความ ที่ไม่ใช้ภาษาคล้องจอง ในรูปของบทความ นิทาน เพลง ฯลฯ

หลักการหาความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณกรรม

๑. อ่านเรื่องทั้งหมดให้เข้าใจและค้นหาสาระสำคัญของเรื่อง
๒. อ่านอีกครั้งดูรายละเอียดของเนื้อหา เพื่อค้นหาความรู้สำคัญและข้อคิด
๓. สามารถอ่านเพิ่มเติมจนกว่าจะเข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น
๔. ให้สรุปใจความสำคัญเพียงใจความเดียวของแต่ละย่อหน้าไว้
๕. นำใจความสำคัญที่รวบรวมไว้มาเขียนเรียบเรียงใหม่อย่างละเอียดด้วยภาษาตนเอง
๖. ทบทวนการสรุปอีกครั้งเพื่อพิจารณาหาส่วนที่ต้องแก้ไข